

andre Lønningsposter's Vedkommende er der Beparelser. Saaledes er der ved Posten „Lønninger med Ret til Pension“ en Mindreudgift af mellem 13—1400 Kr. Men med Hensyn til denne Post har det i flere Aar paa Finantsloven været bestemt, at hvad der bespares paa samme, kunde anvendes paa andre Lønningskonti. Og hvad angaar de tre andre Lønningskonti, var det paa Finantslovsforlaget for indeværende Aar bestemt, at hvad der bespares paa den ene Konto, kunde anvendes paa de øvrige, saa at, saakæmt denne Bestemmelse, der fandt Billigelse baade i Folkethinget og i Landstinget, havde været gjældende for Finantsaaret 1879—80, vilde der overhovedet ikke have fundet nogen Overtskridelse Sted paa dette Punkt. Hvad saa angaar Udgiftsposterne under 10, Garderoben m. v., da hører Bevillingerne paa samme efter deres Natur til dem, som maa betragtes som mer eller mindre kalkulatoriske. Det følger af sig selv ved en Anstalt som Theatret, at det ikke let lader sig forud nøjagtigt bestemme, hvor store Udgifter der vil komme paa disse Poster. Det beror paa tilfældige Omstændigheder, paa de Stykker, som skulle opføres, og mange andre Momenter, som blive at tage i Betragtning ved Driften af et Theater, og om hvilke det gjælder, at det ofte af økonomiske Grunde maa siges at være hensigtsmæssigt at tage en større Udgift, idet en utilbøjelig Besparelse let vil kunne virke skadelig for Theatret i økonomisk Henseende. Der findes i Statsrevisionens Betænkning med Hensyn til disse Udgifter en Bemærkning om, at „det ikke fremgaar af de givne Forklaringer, at der har foreligget tvungende Grunde, som i det Hele taget have gjort de nævnte Overtskridelser uundgaaelige“. Dette er vistnok en fuldstændig rigtig Bemærkning, „tvungende Grunde“ kunne aldrig foreligge paa dette Omraade; det, som her er bestemt, er naturligvis rene Hensigtsmæssighedshensyn. Det er nu ikke Udvalgets Flertals Mening at sige, at disse to Udgiftsposter bør gaa hen, uden at der tages et eller andet Forbehold ved Rigsdagens Beslutning over Statsregnskabet. Man har vel ikke fundet Udgifterne ubetimelige, men det er dog Faktum, at Budgettet paa disse Punkter er overfiredet, uden at der har været en Bevilling. Det er derfor ganske naturligt efter Theatrets hele Væsen og efter den store Frihed, som der selvsølgelig maa gives Theaterbestyrelsen, at Overtskridelser af Bevillingerne bør gjøres til Gjenstand for Rigsdagens Beslutning.

Seg skal dernæst gaa over til § 26 Post 45: „Udgift til Bygningsarbejder paa Orlogsværftet“. Seg maa foreløbig gjøre opmærksom paa, at der i Udvalgets Betænkning findes en Trykfeil. I første Linie staar: „Finantsloven for 1878—79 af 24de Mai 1879.“ Denne Lov angik naturligvis Finantsaaret 1879—80. Paa denne Post har Statsrevisionen gjort Indstilling, som gaar ud

fra, at der paa Udgiftskontoen b. 2.: „Indretning af et Skomager- og Sprøjteslangeværksted“ har fundet en Overtskridelse af en Bevilling Sted med 1,577 Kr. 19 Ore, som indstilles til at passere. Udvalgets Flertal har ikke kunnet følge denne Indstilling, og det af den simple Grund, at vi ikke have kunnet finde, at her foreligger nogen Overtskridelse. Der eksisterer ikke nogen Underkonto b. 1 eller b. 2., men kun en Konto b., som ikke er overfiredet, men tværtimod har givet en lille Besparelse. Sammenhængen hermed er følgende. Paa Finantslovsforlaget for 1878—79 var der af Marineministeren forlangt dels en Bevilling til Indretning af Skolelokaler for Artilleriunderofficerer og Udvidelse af Underofficersskolens Lokaler, dels en anden Bevilling til en ved hine Lokalers Indretning nødvendiggjort Indretning af et nyt Skomager- og Sprøjteslangeværksted. Til Begjæringen om disse to Bevillinger var det i Anmærkningerne til Finantslovsforlaget anført, at Ministeren havde tænkt paa at flytte Skomager- og Sprøjteslangeværkstedet hen til et af de nordre Masthuse. De to Bevillinger bleve imidlertid negtede. Ved Forelæggelsen af Finantslovsforlaget for 1879—80 blev der atter forlangt Bevillinger til disse to Udgifter. Derimod blev der ikke i Anmærkningerne anført, hvorledes Ministeriet tænkte sig at indrette Skomager- og Sprøjteslangeværkstedet. Det maa altsaa staa hen, om Marineministeriet dengang endnu tænkte sig, at denne Indretning skulde ske ved at flytte Værkstedet hen i et af Masthusene, eller om det ikke alt dengang havde til Hensigt, hvad det senere gjorde, at opføre en ny Bygning til Værkstedet. Til Underofficersskolens Lokaler var der forlangt 10,000 Kr., til Indretning af Skomager- og Sprøjteslangeværkstedet 5,500 Kr. Ved Lovforlagets 2den Behandling i Folkethinget blev, paa Forslag af et Flertal i Folkethingets Finantsudvalg, begge Bevillinger negtede, hvorpaa der til 3die Behandling blev af Marineministeren, under Anbefaling af et Flertal i Finantsudvalget, stiller Forslag om en Bevilling af 15,500 Kr. til disse to Bygningsforetagender, som nu sloges sammen til en Post. Ved Udførelsen af Arbeidet blev der, som jeg allerede har berørt, opført en ny Bygning til Skomager- og Sprøjteslangeværkstedet, hvad der medførte en Udgift af 7,077 Kr. 19 Ore, altsaa 1,577 Kr. 19 Ore udover det Beløb af 5,500 Kr., man oprindeligt havde tænkt at anvende dertil. Der blev imidlertid anvendt saa meget mindre til Indretning af Underofficerslokaler, saa at Kontoen ikke blev overfiredet. Med Hensyn til Bygningen af Skomager- og Sprøjteslangeværkstedet bemærker Statsrevisionen, at den „ikke har fundet Noget at indvende mod dette Foretagende i sig selv“. Forholdet er altsaa dette, at her ikke foreligger Overtskridelse af nogen Konto, der er ikke nogen Anmærkning paa vedkommende Finantslovsforslag, der er bleven tilfidesat, og herved Stats-